

Til samtlige kommuner

23. marts 2012

Sag 4/0120-0203-0025

/kb

Deres ref.

Kommunale restaurations- og bevillingsstrategier

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i en række sager konstateret, at der er indgået lokalaftaler mellem restauratører om mindstepriser på alkoholholdige drikkevarer.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er i den forbindelse blevet opmærksom på, at aftalerne i mange tilfælde indgås på initiativ af det stedlige politi, der sammen med de kommunale bevillingsnævn er begyndt at inddrage restauratørernes priser i deres bevillingsstrategier.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anerkender, at lokale aftaler om mindsteprisordninger for alkoholiske drikkevarer bl.a. har til hensigt at forebygge især unges alkoholmisbrug. I konkurrenceretlig henseende er problemet imidlertid, at prisaftaler udgør en alvorlig overtrædelse af konkurrenceloven, uanset hvilken hensigt der ligger bag aftalerne. Desuden vil generelle aftaler om mindstepriser ramme en langt bredere gruppe af forbrugere end den ungdomsgruppe, der er mål for initiativet. Prisaftaler fjerner således virksomhedernes incitament til at drive deres forretning så effektivt som muligt, hvilket i sidste ende er til skade for forbrugerne, fordi de får et mindre varieret udbud af varer og ydelser til ensartet høje priser, der ikke nødvendigvis matcher kvaliteten.

Ud fra den kontakt, som styrelsen indtil videre har haft med politi, kommuner og restauratører om sådanne aftaler, har det vist sig, at det er en udbredt opfattelse, at aftaler om ikke at konkurrere på prisen kan indgås med hjemmel i restaurationsloven og reglerne om markedsføring af alkoholholdige drikkevarer.

Denne opfattelse beror imidlertid på en misforståelse, idet restaurationsloven ikke indeholder regler om priser eller avance på alkoholiske drikkevarer.

Styrelsen kan i den forbindelse henvise til, at de kompetente myndigheder på restaurations- og bevillingsområdet (Erhvervs- og Vækstministeriet, Erhvervsstyrelsen samt Alkoholreklamenævnet) samstemmigt har udtalt, at reguleringen af restaurationsbranchen ikke indeholder hjemmel til, at kommuner, bevillingsnævn, politiet eller andre kan indføre generelle ordninger med mindstepriser.

Efter restaurationslovens § 10, stk. 2, kan en bevilling ganske vist begrænses eller betinges, hvis det sker ud fra de hensyn, der skal varetages med loven, herunder forebyggelse af unges alkoholmisbrug. Men en sådan begrænset eller be-

**KONKURRENCE- OG
FORBRUGERSTYRELSEN**
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5000
Fax 4171 5100
CVR-nr. 10 29 48 19
kfst@kfst.dk
www.kfst.dk

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET**

tinget bevilling skal bero på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Det betyder, at et bevillingsnævn fx har hjemmel til at stille særlige krav, herunder også krav om en mindstepris, hvis man vurderer, at beliggenhed eller andre forhold omkring en bestemt restaurant gør det særligt berettiget.

Derimod kan det ikke stilles som en generel betingelse for at udstede eller forny bevillinger, at områdets restauratører følger et vist prisniveau eller undlader at konkurrere på prisen, ligesom der ikke er hjemmel til, at restauratørerne i et område – med eller uden medvirken af politi og kommunalt ansatte – kan indgå aftaler om mindstepriser.

Heller ikke reglerne om markedsføring af alkoholholdige drikkevarer indeholder bestemmelser, der giver mulighed for at regulere prisen på alkohol, og eksempelvis er markedsføring af billige drikkevarer ifølge Alkoholreklamenævnet ikke i strid med disse regler.

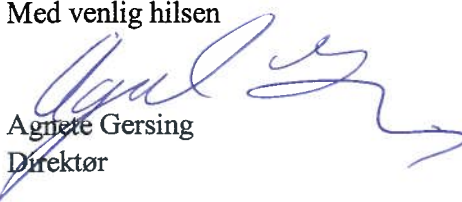
Kommunale restaurationsplaner og bevillingsstrategier tjener som vejledning til restauratørerne om de krav, der stilles til aktuelle og kommende bevillinger. Hvis restaurationsplanerne og bevillingsstrategierne indeholder direkte eller indirekte opfordringer til restauratørerne om, at de ikke konkurrerer på alkoholpriserne, er der derfor en nærliggende risiko for, at restauratørerne aftaler eller samordner deres prisadfærd i strid med forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler i konkurrencelovens § 6 (konkurrenceloven kan ses på styrelsens hjemmeside www.kfst.dk).

For at forebygge fremtidige situationer, hvor styrelsen vil være nødt til at anvende sine indgrebsbeføjelser efter konkurrenceloven, skal styrelsen derfor anbefale, at bevillingsmyndighederne sikrer sig, at restaurationsplaner og bevillingsstrategier udformes, så de varetager hensynet til en hensigtsmæssig alkoholpolitik uden at komme i konflikt med konkurrencereglerne.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen står gerne til rådighed med vejledning om, hvordan de kommunale bevillingsmyndigheder undgår at komme i konflikt med konkurrencereglerne, når de tilrettelægger deres bevillingsstrategi, og styrelsen tager også gerne et møde med henblik på en nærmere drøftelse af problemstillingen (kontaktpersoner er kontorchef Camilla Hesselby, tlf.: 4171 5043, mail: cah@kfst.dk eller fuldmægtig Karen Berg, tlf.: 4171 5142, mail: kb@kfst.dk).

Dette brev er sendt til alle landets kommuner. Kopi af brevet er desuden sendt til Rigspolitiet, Kommunernes Landsforening, Horesta og Danmarks Restauranter & Caf er, og brevet er offentliggjort på styrelsens hjemmeside www.kfst.dk.

Med venlig hilsen

Agnete Gersing
Direktør